

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 7 ԱՊՐԻԼ, 2014

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 91

ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ԱՊԱԻԷՆԸ

Ան՝ որ Բարձրեալին, Ամենակարողին պաշտպանութեան փակ կը մտնէ, անոր հովանիին փակ հանգիստ պիտի գտնէ:

Այնպիսին Տիրոջ պիտի ըսէ.

«Իմ ապաստանս եւ ապաւենս ես, ո՛վ Աստուած, ես քեզի կը վարահիմ»:

Ան է որ քեզ պիտի փրկէ Ռուսացողին որոգայթէն եւ խռովիչ չար խօսքերէն:

Իր թելերով պիտի ծածկէ քեզ, եւ իր հովանիին փակ ապաստան պիտի գտնես:

Իր ճշմարտութիւնը իբրեւ գրահ՝ պիտի պատէ ու պաշտպանէ քեզ:

Ոչ գիշերուան վտանգները պիտի կրնան քեզ վախցնել,

ոչ ցերեկուան անակնկալ փորձանքները.

ոչ մութին մէջ շրջող մահը, ոչ ալ կէտօրին հարուածող աղէտը:

Այո՛, ո՛վ Տէր, իմ ապաւենս դուն ես:

Դուն՝ որ Բարձրեալը ապաստանդ դարձուիր՝ ռեւէ չարիք պիտի չհասնի քեզի,

ռեւէ փորձանք պիտի չմօտենայ քու փանըդ:

Տէրը քեզի համար իր հրեշտակներուն պիտի պատուիրէ,

որ պահպանեն քեզ՝ ուր որ ալ երթաս:

Տէրը կ'ըսէ. «Քանի սիրով ինձի կապուեցա՛ պիտի ազատեմ զինք.

ապաստան պիտի ըլլամ իրեն, քանի որ զիս իբր Տէր ճանչցաւ:

Երբ զիս կանչէ՝ պատասխան պիտի փամ իրեն,

նեղութեան մէջ իր կողքին պիտի ըլլամ, զինք պիտի փրկեմ ու փառաւորեմ:

Զինք երկար կեանքով պիտի վարձատրեմ, եւ փրկութիւնս ցոյց պիտի փամ իրեն»:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,

Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պ*ահապան ամենայնի Քրիստոս,*

աջ ճո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ ճո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՅՈՎԱԿԻՓ ԵՒ ՊԵՏԱՓՐԷՍԻ ԿԻՆԸ (39:1-23)

Կացութիւնները կրնան փոխուիլ, բայց կարեւորը նկարագիրը չփոխուի: Ի՞նչ նկարագիր: Աստուծոյ հաւատարիմ մնալ:

Հերաբրքրական կեանքի ընթացք մը կ'ունենայ Յովսէփ: Ճիշդ է ան կը ծախուի իր իսկ եղբայրներուն կողմէ, բայց ան երբեք չի մոռնար, թէ ունի երազներ րեսնելու շնորհքը, երազները բացաւրելու շնորհքը, ու մանաւանդ հօրը կողմէ իրեն փրուած գոյնզգոյն պարմուճանը: Ճիշդ է պարմուճանը իր հետ չմնաց, ընդհակառակը եղբայրները մերկացուցին զինքը եւ իբրեւ սարուկ ծախեցին, բայց այդ պարմուճանի խորհրդանիշը եղող Աստուծոյ օրհնութիւնն ու առաջնորդութիւնն է որ կը վայելէր: Յովսէփ Եգիպտոս իջեցուցին եւ Փառաւոնին ներքինին՝ Պեղափրէս դահճապետը զինք ծախու առաւ: Ահա Յովսէփի կեանքը, մէկ ստրկութենէն միւս ստրկութիւն, բայց Յովսէփի հաւատարիմ մնաց Աստուծոյ: Որքան ալ կացութիւնները փոխուեցան, բայց ան երբեք իր նկարագիրը չփոխեց: Ահա այս կացութեանց մէջ է որ Աստուծոյ գործելակերպը կը յայտնուի: Աստուած առաքինի մարդը չ'ազատեր դժուարութիւններէն, այլ այդ դժուարութիւններուն մէջ իր շնորհքը կու փայ (Մաղմուս 4:1): Այս է որ կը կոչուի ներքին խաղաղութիւն: **«Տէրը Յովսէփին հետ էր ու անիկա յաջողակ մարդ մըն էր ու իր Եգիպտացի փրոնջ փունն էր անիկա: Անոր փերը փեսաւ որ Տէրը անոր հետ է եւ թէ ինչ որ ընէր, Տէրը կը յաջողեցնէր անոր ձեռքով»** (2-3 հմր): Ահա թէ ինչպէս արդարի մը ներկայութիւնը առիթ կը դառնայ որ Աստուծոյ շնորհքն ու օրհնութիւնը նաեւ իջնէ իր շրջապատը, նոյնիսկ եթէ երբեք այդ շրջապատը հեթանոս, զԱստուած չճանցող աշխարհ մըն է:

Յովսէփ այդ իբրեւ սարուկ կը ծախուի, բայց Պեղափրէս րեսնելով անոր ունեցած շնորհքն ու աստուածային օրհնութիւնը զինքը կը նշանակէ իր փան վերակացուն, ու անոր ձեռքը իր բոլոր ունեցածը, բացի իր կնոջմէն: Աստուած Եգիպտացիին փունը կ'օրհնէ Յովսէփին համար:

Կացութիւնները կրնան փոխուիլ, բայց կարեւորը նկարագիրը չփոխուի: Յովսէփի փրուեցաւ ամէն իրաւասութիւն, ան կրնար շահագործել իրեն փրուած դիրքն ու հեղինակութիւնը, բայց ան մնաց հաւատարիմ Աստուծոյ: Երբ ժամանակ մը յետոյ Պեղափրէսի կինը աչք փակեց Յովսէփի վրայ ու ըսաւ **«պառկէ ինձի հետ»**: Փորձութիւնները փարբեր կերպի կրնան ըլլալ: Անպայման չի նշանակէր որ փորձութիւնները հոռի դէպքերն են, ընդհակառակը, յաճախ նաեւ փորձութիւնները կրնան աչքին հաճելի եւ քիմքին համեղ ըլլալ:

Ահա Յովսէփ, իբրեւ Աստուծոյ հաւատարիմ ու հաւատացող մարդ, կը զիպակցի ու կը զգուշանէ սխալէն, յանցանքէն, որովհետեւ անիկա մարդուն ուղղուած չի նկատեր, այլ՝ Աստուծոյ. **«Այս փանը մէջ ինձմէ մեծը չկայ ու բան մը ինձմէ չարզիլեց՝ քեզմէ զատ, որովհետեւ դուն անոր կինն ես. ուրեմն ես ինչպէս այս մեծ չարութիւնը ընեմ ու Աստուծոյ դէմ մեղանչեմ»** (9 հմր): Միւս կողմէ, սակայն, Պեղափրէսի կինը շարունակեց հետապնդել Յովսէփը որպէսզի իր նպատակին հասնի, մինչեւ այն աստիճան, որ օր մըն ալ ամբաստանեց, ըսելով. թէ **«զիս խայտառակ ընելու համար եկաւ ինձի»** (17 հմր): Այս կացութեան մէջ իսկ, Յովսէփ այնքան վստահութիւն ունէր Աստուծոյ վրայ, որ նոյնիսկ չհակաճառեց, անիրաւուեցաւ, բայց անիրաւութիւն չգործեց, ինքզինք չպաշտպանեց: Այնպէս ինչպէս որ էր պարագան Քրիստոսի, երբ շարեր մեղադրեցին զինք այս կամ այն յանցանքով, ի գուր փեղ, Ան իր բերանը չբացաւ:

Պեղափրէս լսելէ յետոյ իր կնոջ խօսքերը, ան անմիջապէս Յովսէփին բանք դրաւ, հոն ուր թագաւորին բանարկեալները կային: Հերաբրքրական է, այսպէս ըսած, որ Յովսէփ բանքը կը նախընտրէր, քան դուրսի այսպէս կոչուած «ազատութիւնը», որովհետեւ դուրսի «ազատութիւնը» դէպքի մեղք պիտի առաջնորդէ: Հոգ չէ թէ բանք կը դրուի Յովսէփի, բանքին մէջ իսկ **«Տէրը Յովսէփին հետ էր ու ողորմութիւն ցուցուց անոր եւ բանտապետին առջեւ շնորհք գրնել փուսաւ անոր»** (21 հմր):

Ահա կարեւորը, եթէ երբեք հաւատարիմ մնանք Աստուծոյ, հոգ չէ թէ կացութիւնները կրնան փոխուիլ, կրնան դժուարանալ, բայց այդ բոլորին մէջ Աստուած իր ողորմութիւնը եւ առաջնորդութիւնը կը ցուցաբերէ այդպիսիներուն: